

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

<http://prolife.cz>

1 / 2006

- 2 Zprávy
- 3 Jak se vyvíjí projekt poradny pro ženy v tísní?
- 4 Národní sdružení právníků pro život
- 5 Proč právě já?
- 6 Bude za nás myslet Velký bratr?
- 11 Největším průšvihem jsou hodný lidé
- 13 Neviňátka ve sklenicích
- 15 Nabídka pomoci
- 16 Modlitební setkání

Vážení přátelé,

nikdo se nestane najednou dobrým, nebo zlým. K velkému dobru či zlu se vždy postupně blížíme. Jedná-li někdo dobře, vede ho to k ještě většímu dobru. Oběť usnadňuje další oběť. A takto se dají cvičit všechny schopnosti. Tím roste i láska. Ale platí to i naopak. Zlé jednání pohoršuje čili zhoršuje, a to především toho, kdo se jej dopouští. I ve zlu se člověk stává sběhlým. A tak i nenarozené děti působí třibení duchů. Vzhledem k nim se lidé zvláště utvrzují v dobru, nebo ve zlu. Někteří přijímají děti za cenu obětí. Jiní jsou naopak už tak pokřiveni vlastní špatností nebo zločinným okolím, že jejich zabíjení i veřejně obhajují.

Tak společnost postupně kvasí a dozrává ke žním, projevuje se, kde je pšenice a kde plevel. Podle toho, jak národy zacházejí se svými nejslabšími členy, se jejich mravní stav nejen poznává, ale i vytváří. Čím větší zlo, tím silnější zdroj dalšího zla. Zabíjení nenarozených dětí je největším zlem po všech stránkách — nejen charakterem takového činu, ale i početním rozsahem. To znamená, že zde bychom se měli angažovat především. Neboť není jiný jev ve společnosti, u něž by byla běžná každodenní praxe tolik vzdálena požadavkům spravedlnosti a lásky. Proto prací v této oblasti můžeme také nejvíc získat — nejen pro ty, jimž se tolik ubližuje, ale nakonec i pro sebe a celou naši společnost.

redakce

Krátké zprávy

Eutanázie v Senátu

ČSSD za podpory KSČM prosadila v Poslanecké sněmovně novelu trestního zákoníku včetně možnosti beztrestné eutanázie. Normu nyní posuzuje Senát, který ji má možnost vrátit. Pokud by ji nevrátil, může tento proces zastavit již pouze prezident.

Pokusy na embryích

HPŽ ČR předalo zákonodárcům petici protestující proti návrhu zákona o pokusech na lidských embryích. Petici podepsalo přes 70 tisíc občanů. Levičkoví zákonodárci však přesto zmiňovaný návrh zákona prosadili i přes velmi aktivní tlak KDU-ČSL a spíše odmítavý postoj ODS. Normu bude ještě posuzovat Senát a prezident. Poslanec Vladimír Říha k tomu uvedl, že zákon podníká větší výrobu a následné zneužívání lidských embryí.

Rekolekce HPŽ ČR

Ve dnech 17. – 19. února t. r. proběhnou v poutním místě MariaHilf u Zlatých Hor v Jeseníkách rekolekce pro členy a přátelé Hnutí Pro život ČR. Všichni jsou srdečně vítáni.

Rekolekce povede dominikán P. Cyprián Suchánek OP z Jablonného v Podještědí.

Závazné přihlášky prosíme zaslat nejpozději do 15. února na kontakty uvedené v tiráži, kde také získáte podrobnější informace.

Registrované partnerství

Návrh zákona o registrovaném partnerství byl v Poslanecké sněmovně prozazen díky jednohlasnému hlasování poslanců ČSSD a KSČM. Proti očekávané jej Senát nevrátil, neboť značná část senátorů za ODS se za normu postavila. Pouze KDU-ČSL aktivně bránila přijetí tohoto návrhu zákona v obou komorách Parlamentu. Normu ještě bude posuzovat prezident, v jehož pravomoci je vrátit návrh zákona zpět Poslanecké sněmovně. Shodou okolností právě v době projednávání zákona EU vyhlásilo, že země, které nepostaví homosexualitu naroveň rodiny, budou sankcionovány.

Vážení přátelé, s tímto číslem byla zaslána veškerá zbývající **potvrzení darů** za rok 2005. Všem z celého srdce děkujeme. Část prostředků byla použita na výrobu materiálů a část bude využita v informační kampani plánované na rok 2006. Podrobnější vyúčtování a přehledy činnosti budou uvedeny v příštím čísle.

Kampaň 2006

Vzhledem k tomu, že masová osvětová kampaň je plánována na období od května do července, nepořádáme letos zvláštní akce v měsíci březnu. Rádi Vám však v případě potřeby zašleme požadované materiály, které byste mohli využít.

Jak se vyvíjí projekt poradny pro ženy v tísní?

HPŽ ČR bude v nejbližších týdnech moci díky Bohu i vašemu příspěví spustit provoz poradny pro ženy s názvem *Aqua vitae*. Díky sponzorům máme možnost obývat kancelář v centru Prahy za režijní náklady a také tuto místnost vybavit nábytkem. Nakladatelství Portál nám nabídlo více než 50% slevu za knihy, které budou sloužit k základnímu vybavení knihovny. Za všechny dary upřímně děkujeme!

Od října loňského roku probíhal cyklus školení pro budoucí dobrovolný personál poradny, který nyní čítá celkem sedm dobře pro tuto náročnou práci disponovaných žen. Jedna žena z týmu je lékařkou a další psychologkou.

Před několika dny jsme absolvovaly tříhodinový seminář na téma postabortivního syndromu pro získání základního přehledu o problematice a chystáme ještě další pracovní setkání nad medicínskými otázkami spojenými s bioetickými tématy.

Poradna *Aqua vitae* bude nabízet **poradenství ženám** bez rozdílu věku a stavu či sociálního statutu, které se ocitly v tíživé životní situaci spojené zejména s **těhotenstvím, porodem a péčí o právě narozené dítě**.

Bude zprostředkovávat kontakt s odborníky z řady oblastí, zejména s lékaři (např. gynekology, genetiky), sociálními pracovníky, psychology, ro-

dinnými a výchovnými poradci, právníky, krizovými pracovníky azylových domů, vyučujícími metodám plánovaného rodičovství či duchovními.

Prosíme Vás o jakoukoliv podporu, o modlitbu, o nabídku výpomoci, můžete-li něčím prakticky momentálně přispět a také o propagaci (můžeme zaslat letáčky a další informace, abyste je mohli rozšířit do svého okolí).

Bližší informace o projektu poradny Vám podá Zdeňka Rybová, tel. 736 766 660, e-mail: zdenka.rybova@prolife.cz.

Děkujeme!

Ženám budeme pomáhat zejména:

- zorientovat se v sociální síti
- najít seriózní odborný kontakt v příslušné oblasti, kterou potřebujete
- najít azylové ubytování
- analyzovat konkrétní výsledky prenatalních těhotenských vyšetření a vyrovnat se s obavami z narození nemocného dítěte
- pomoci najít nové způsoby k počtí dítěte přirozenou cestou
- naučit se znát své tělo a mechanismy, které ovlivňují plodnost

Národní sdružení právníků pro život

Ve Velké Británii existuje už léta národní sdružení právníků pro život, anglicky *The Association of Lawyers for the Defence of the Unborn* (ALDU). Sdružení založilo osm právníků v květnu 1978 a má dosud přes 3 300 členů. Má následující cíle:

1) Udržovat čest právnícké profese tím, že důrazně odporuje erozi lidských práv a přirozené spravedlnosti, kterou potraty nutně představují.

2) Jasnou prezentací fakt pomáhat všem členům profese pochopit, proč žádný právník nemůže s dobrým svědomím podporovat potraty.

3) Odporovat další erozi ochrany nenarozeného dítěte, kterou mu občanský zákoník ještě poskytuje.

4) Snažit se vytvářet v profesi takové názorové klima, které bude podporovat úplnou ochranu proti potratu všem lidským bytostem od okamžiku početí.

ALDU vydává asi třikrát ročně bulletin (4 strany A4) pro členy a zájemce. Koresponduje s ministry a úředníky. Upozorňuje na praktiky ve věci potratů, které nejsou v souladu se zákonem. (Většina potratů ve Velké Británii je ilegální bez ohledu na to, že se konají ve státních nemocnicích a registrovaných „klinikách“.)

Od svého počátku se zabývá ALDU chirurgickými potraty, ale postupně také abortivy (tělísko, HA, pilulka po) a experimenty na embryích a klonování. Nevyjadřuje se k antikoncepci jako takové, nebo k eutanázii a nezabývá se ani

dalšími otázkami sexuální revoluce jako např. sexuální výchova nebo registrované partnerství, i když, jak víme, všechny tyto věci spolu souvisí. Možná, že se chtějí soustředit na úzký okruh problémů pro větší efektivnost své práce, případně by někteří členové s dalšími cíly nesohlasili. Kdyby člověk ovšem potřeboval právníka, který se zabývá těmito dalšími otázkami, nejspíše by přes ALDU někoho našel.

Vyzývám právníky, čtenáře tohoto bulletinu, aby založili podobné sdružení v ČR! K tomuto cíli by určitě poskytlo radu sdružení ALDU. Kontaktní údaje: ALDU, 35 West Street, Congleton, Cheshire, Velká Británie, CW12 1JN. Předseda: R. M. Haig, L.L.B., e-mail: robin.haig@aldu.org.uk, <http://www.aldu.org.uk>.

Kromě zmíněných cílů by členové sdružení mohli radit Hnutí Pro život a obhajovat občany, kteří ztrácejí místo nebo jsou poháněni před soud, protože odmítají vykonávat určité úkony proti svému svědomí, nebo odmítají odkazovat na kolegu, který by úkon vykonal. Jde především o lékaře a lékárníky.

Je jasné, že lékař, který odmítá dělat potraty, neřekne matce: „Ale běžte k mému kolegovi; on Vám to dítě klidně zabije.“ To zní absurdně, ale ta otázka je velice aktuální, když právě doporučuje Síť nezávislých odborníků na základní práva Evropské unie (*EU Network of Independent Experts on Fundamental Rights*) v souvislosti se smlouvou mezi Slovenskou republikou a Vatikánem, aby vlá-

dy nutily lékaře vykonávat proti svému svědomí eutanázii nebo asistovanou sebevraždu ve státech, kde jsou takové úkony částečně dekriminalizované a není nikoho jiného, kdo by to udělal.

Podobně by měli být lékárníci nuceni prodávat abortiva a antikoncepční prostředky, když nejsou jinak k dostání, i když to lékárník z důvodů svědomí vzhledem k svému náboženskému přesvědčení odmítá. Zdá se, že začíná těžké období pro lékaře a lékárníky.

Národní sdružení lékařů pro život a lékárníků pro život

V naší situaci se mi zdá, že by bylo rozumné a potřebné, aby také lékaři a lékárníci založili národní sdružení pro život ve svých profesích, hlavně aby se

vzájemně podporovali proti vnějšímu tlaku a vzdělávali své kolegy. U lékařů plní tento úkol do určité míry Kolegium katolických lékařů, ale možná by byli zájemci i mezi nekatolickými lékaři. Takové sdružení by se mohlo připojit k mezinárodnímu sdružení *The World Federation of Doctors Who Respect Human Life* (<http://www.euthanasia.com/belgium.html>) a spolupracovat s *Europäische Ärzteaktion in den deutschsprachigen Ländern e.V.* (<http://www.eu-ae.com>).

Lékárníci pro život by také potřebovali své sdružení. Není však tolik mezinárodních organizací, s kterými by mohli spolupracovat, ale zkuste *Pharmacists for Life International* (<http://www.pfli.org>).

David Prentis

Autor je ředitelem Ligy pár páru v ČR.

Proč právě já?

Matice cyrilometodějská vydala knihu *Proč právě já?*. Napsal ji významný ortopéd a chirurg, Prof. MUDr. Václav V. Tošovský, autor odborných lékařských publikací i beletrie, věřící katolík a horlivý zastávce úcty k životu.

Jde o příběh lékaře a mladé profesorky, čistý a naivně prostý, který je propleten širokou paletou témat souvisejících s úctou k životu, zajímavých textů a informací.

Autor se tu především projevuje jako lékař. Čtenář tuší, že jsou některé části příběhu autobiografické.

Knihla otevírá pohled do prostředí

nemocnice, zvláště pro laika fascinujícího operačního sálu. Ukazuje krásu povolání lékařů, kteří zachraňují a pomáhají, ale také pokušení a tlaky, kterým jsou dnes vystaveni.

Osobně bych uvítala pevnější postoj proti využití tkáně potracených dětí k pokusům a jsem alergická na slovní spojení „přirozená antikoncepce“.

Velmi sympatický je mi ale samotný závěr příběhu, který se vrací k titulu *Proč právě já?*.

Knihla se dobře čte, takže jsem na konci byla překvapená, že má 240 stran. Cena je 265 Kč.

Michaela Prentisová

Bude za nás myslet Velký bratr?

Znepokojivý signál – v duchu Orwellova „MINISTERSTVA PRAVDY“ – vyslal 18. ledna Evropský parlament, když schválil rezoluci požadující zrovnoprávnění homosexuálních párů s manželskými. Smyslem rezoluce je připravit stíhání osob, které odmítnou uznávat rovnost homosexuálních svazků s manželstvím, pro tzv. trestný čin homofobie. Jak totiž v EP prohlásil ministr spravedlnosti pro EU Franco Frattini, „homofobie je porušením lidských práv“, a ty členské státy, které neumožní „sňatky“ nebo „jiné svazky“ osob stejného pohlaví, budou vystaveny postihům a dokonce jim hrozí vyloučení z Evropské unie.

Zdá se, že evropští poslanci propadli hře na „VELKÉHO BRATRA“ a osobují si právo, které jim nebylo svěřeno a jež nikomu nenáleží, protože náležet nemůže. A sice právo na rozhodování o tom, co si svobodný občan smí nebo nesmí myslet, co smí nebo nesmí říkat, jak smí nebo nesmí vychovávat své děti. Ale nejen to, chtějí nás dokonce trestat za projev jiného názoru než oni sami určí! Výsměchem lidským právům přitom je, že svobodné vyjádření názoru, tedy základní lidské právo každého člověka, se má stát „porušením lidských práv“.

Této zvláštní logice možná lépe porozumíme, když se podíváme, kdo ji inspiroval. Prezidentem vnitřního výboru EP „za práva lesbiček a homosexuálů“ je viceprezident organizace *Gay & Lesbian Humanists* Michael Cashman. Ten tvrdí,

že poslanci EP, kteří nic neudělají proti státům, odmítajícím uzákonit „homosexuální sňatek“ (Litva, Lotyšsko, Estonsko, Polsko), se stávají „účastníky násilných trestných činů“.

Z českých europoslanců jedenáct se touto hysterií zastrašit nedalo: Březina, Buzek, Cabrnach, Duchoň, Fajmon, Hybášková, Klas, Ouzký, Roithová, Strejček a Zahradil. Zachovali si vlastní názor, nezalekli se výhrůžek a pro rezoluci nehlasovali. Díky jim za to. Protože 468 europoslanců, kteří rezoluci podpořili, se sklonilo před agresivním diktátem útočícím na jejich svědomí a znásilňujícím právo všech lidí na svobodu názoru.

JUDr. Ing. Jiří Karas

Autor je poslancem za KDU-ČSL.

Pochod pro život

25. března 2006, Praha

Účastníci Pochodu pro život chtějí ve společnosti pomoci probudit svědomí a připomenout, že každý lidský život je dar, jehož cenu nelze ničím vyvážit.

Pochod pro život začne ve 14 hodin na Staroměstském náměstí. Po krátkém programu se účastníci odeberou na Václavské náměstí, kde mohou u sochy sv. Václava položit růže jako symbol nevinných lidských životů. Je možné se zúčastnit mše sv. např. v kostele sv. Jiljí (Husova 8, Praha 1) ve 12.30 hodin.

Pochod pro život

25. března 2006, Praha

i jsme
gohled

VÍŠ, KDO JSEM?

Nikdy jsem nečinila nic špatného, ale kvůli mně byly zmařeny lidské životy, potopily se lodě, byla vypálena města, padaly vlády, byly prohrány bitvy a dokonce několik kostelů bylo kvůli mně zavřeno. Nikdy jsem nikoho neuhodila, neřekla jediné nevlídné slovo, ale kvůli mně byly zničeny domovy, ochladla přátelství, ustal dětský smích, manželky ronily hořké slzy, bratři a sestry na sebe navzájem zapomněli a rodiče odešli do hrobu se zlomeným srdcem.

Neměla jsem v úmyslu nic zlého, ale kvůli mně byly zmařeny talenty, slušnost a zdvořilost prohrály a přílib úspěchu a štěstí skončil v bolesti a neštěstí. Nevydávám žádný zvuk, jen mlčím. Ne, protože taková už jsem já.

Nemohu nabídnout nic než zármutek a bolest. Možná si ihned nevzpomeneš na mé jméno, ale jsem si jista, že mne osobně velmi dobře znáš. Jak se jmenuji?

...LHOSTEJNOST !“

Největším průšvihem jsou hodný lidé

Destruktivní činnost mýlících se lidí

Dnes, 1. února, když jsem přišel z práce domů, jsem vzal do ruky časopis *Nový hlas* (zpravodaj KDU-ČSL) a se značnou zvědavostí jsem se podíval na prostor určený zprávám o Mladých křesťanských demokratech (MKD), jichž jsem též členem. Když jsem si ovšem přečetl stať Jana Růžičky, jenž představuje obnovenou krajskou organizaci Vysočina a hovoří o budoucí činnosti, zájem se změnil v znechucení.

„... Tím druhým [úkolem] je bezesporu odstranění negativních stereotypů, se kterými je KDU-ČSL spojována. Oba úkoly od nás vyžadují pozitivní kampaň a pozitivní přístup především v pro dnešní společnost citlivých, tématech, jako je například postavení rodiny, postavení ženy ve společnosti či aktivní účast církve v politice.“

Těmito slovy se jen stereotypně opakuje to, co jsem již v mnoha obměnách slyšel z úst mnoha lidí — od různých politiků, mnoha věřících (i nevěřících) a dokonce i od kněží.

Totíž: „Musíme být pozitivní! Musíme být otevření!“ a v podtextu nesmírně silně znějící: „Musíme být hodní, abychom se líbili a hlavně líbili sami sobě a měli ze sebe šimravý pocit.“

Zdá se někomu takové tvrzení hodně nadsazené? Ať mi tedy ukáže, kdo je schopen dělat nepopulární věci a říkat tvrdá slova, kterými se znemožní a pohněvá si posluchače, a bude to konat s láskyplnou pokorou a s vírou, že kde

já zasévám, žně se sám nedočkám. Kdo dnes spoléhá na Boží prozřetelnost a přináší skryté oběti bez hořkosti nad těmi, kteří se teď nad ním pohoršují? A kdo dnes staví pravdu výše než souhlas, porozumění a shodu? Co znamená takový přístup jiného, než vytváření idejí podle vlastní povahy, pocitů, situace, v níž se nacházíme?

Má to být ovšem opačně. Naše osoba a vše, co k ní patří, se má přetvářet podle dobrých ideálů a o ně usilovat. Tady je důležité si uvědomit, že ideál je něco, co nás přesahuje a tudíž ho nemůžeme zcela naplnit, jen k němu spět.

Zde opět odbočím ke konkrétnímu případu. Shlédl jsem krátký snímek (jmenoval se „Co je doma“) o rodinách, jež pečují o nevyлéčitelně nemocné děti. A když jsem pohlédl na ty lidi a dílo, jaké konají, bylo přede mnou něco velmi hodnotného. Mě se to zdálo až dokonalé, skutečně mocné svědectví, jaká dobra jsou někteří schopni uskutečňovat. Tak jasně bylo vidět, že pro tyto rodiče je život jejich dětí absolutní hodnotou a k tomu se snaží připravit svým dětem takové potěšení, jaké jsou schopni ve svém stavu prožít. Tito lidé toto vše začali konat ne proto, že by uvažovali, jaký z toho kdo bude mít pocit a že se pak budou cítit zodpovědně atd. Pro ně to bylo nesmírně těžké, ale to byly jejich děti a oni dělali to, co bylo potřeba. A teprve posléze jsou odměněni, když poznávají radost svých dětí, navážou skrze tyto těžkosti vztahy s laskavými lidmi, kteří jim

pomáhají, a svůj život mohou hodnotit jako dílo.

Každý člověk potřebuje poznat pravdu a podle ní jednat. Věřící poznává vůli Boží také z Písma. Jestliže se mylíme a nepoznáváme správně skutečnost, dobrý úmysl (který má morální hodnotu před Bohem) nevydá plody.

„Řekneme-li, že hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda.“ (1 Jan, 8). Toto je základní skutečnost našeho života. Řešení nabízí Pán: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Bohať se a věřte evangeliu.“ (Mk 1,15). Boží království je další naprosto zásadní skutečností pro náš život. A Kristus dává zřejmě najevo, že chce, abychom poznávali pravdu o něm. Proto ho znázorňuje tolika podobnostvými.

Abych mohl vůbec žít a konat dobro, potřebuji Boha, zdroj všeho dobra. Potřebuji se tedy zbavit hříchu. Kdo nechodí s největší vážností a naléhavostí za Bohem se svými hříchy, zazdívá vztah s Ním. Pak adoruje sám sebe jako farizeus v chrámu a není ospravedlněn — narozdíl od celníka. Ten není hodný, ale pravdivý. Tolik pravda o nás samých.

Konečně, „hodní“ lidé chtějí tako-

výto „pozitivní“ pohled bez bolestivé pravdy (bez přiznání hříchu) přenést i do vztahů a do společnosti. Pak se tedy šimráme navzájem a nestavíme dílo, které je namáhavé a často bolestivé. Naše pocity mají někdy daleko od reality a necháme-li se jimi vést, uniká nám objektivní prospěch.

Chtěl bych povzbudit všechny příznivce Hnutí Pro život, aby neměli strach z kontroverzí a neshod, které někdy musí přijít. Nakonec, co je celé toto hnutí, než jedna velká kontroverze?

Nenechme se znechutit, že nás někdo obviňuje z příliš negativistického přístupu. „To jsem k vám mluvil, abyste neodpadli. Vyloučí vás ze synagogy, ano, přichází hodina, kdy každý, kdo vás zabije, bude si myslet, že tím uctívá Boha. Budou tak jednat, protože nepoznali Otce ani mne.“ (Jan 16,1–3).

Skutečně milovat nepřátele, tzn. prokázat jim objektivní dobro, neznamená se s nimi dohodnout, učinit kompromis, aby všichni souhlasili. Znamená to ukázat jim pravdu, aby poznali Otce a Syna. Především věrme Bohu a nebojme se.

Václav Cigánek

Připojte se ke společné modlitbě svatého růžence za obrácení pracovníků sdělovacích prostředků, kteří propagují kulturu smrti, a za odvrácení zla umělých potratů každé pondělí od 19.15 do 19.45 v kostele sv. Kříže v Praze (Na Příkopě 16).

Před svatostánek sebou přineste otevřené srdce, upřímný úmysl a vlastní obět své osobní přítomnosti.

Bližší informace: tel. 607 748 877

Nevíňátka ve sklenicích

Šestnáctiletá studentka střední zdravotnické školy, která si vytvořila názor na interrupce jako většina lidí na základě běžně dostupných, ale jednostranných informací, tento názor radikálně změnila po své otřesné zkušenosti, o níž napsala následující text:

Operační sál a gynekologické křeslo. Tým doktorů a sester. U zdi čtyři vylekané žákyně, které se přišly podívat, co to tedy vlastně je ta interrupce. Mezi nimi stojím i já. Právě se začíná. Doktor komentuje to, co dělá. Říká nám rovnou, ať se připravíme na otřes, že to není nic příjemného. Jde o klasickou interrupci. Lékař násilím rozšiřuje děložní hrdlo — provádí tzv. dilataci. Ústí dělohy totiž musí rozšířit natolik, aby se kyreta dostala dovnitř. Potom bere nástroj a do připravené nádoby začíná vytékat krev.

Vtom mne někdo chytne za rameno. Otočím se a vidím, že mé kolegyně, která je právě sama ve třetím měsíci těhotenství, je špatně a zvolna se sváží k zemi. Pomalu ji odvádíme či spíše odnášíme. Jdeme do druhého sálu. Chvilí sedíme a moji pozornost upoutají dvě nádoby zakryté rouškou. Jdu, odkryju ji a — zatmí se mi před očima. Vidím dvě skleničky od přesnídávek a v nich dvě maličké děti. Jsou asi 10 centimetrů velké, ale jsou to děti. Beru jednu sklenici a dívám se do ní proti světlu. Třese se mi ruka, třesu se celá. Ten drobeček má ručky i nožičky, rozeznávám oči, uši, ústa, poznávám, že je to chla-

peček. Co to povídám: To není a už nikdy nebude chlapeček! Někdo ho zabil! Nemohl se bránit. Teď je to jen neživý preparát, učební pomůcka naložená v roztoku. Tečou mi slzy. To už se ale ptá moje zvědavá a těhotná kamarádka, co že to tam mám zajímavého. Přikrývám rychle obě sklenice. Nesmí to vidět. Usadím ji na chodbu a rozhoduji se, pak se vracím do sálu.

Vcházím a ptám se, kde že jsou mé dvě další spolužačky. Musely odejít, nevydržely. Obě plakaly. Sestra má podivně smutný hlas a uhýbá pohledem. Jdu na své místo, odkud mohu velmi dobře vidět všechno, co doktor dělá. Bojím se podívat. Potom... vidím spoustu krve, tkání a v míse něco, co ještě před chvílí bylo dítětem. Vidím tělíčko roztrhané na kousky, malé ručky, břicho, nožky. Slyším lékaře, který konstatuje, že srdíčko dítěte bilo ještě nějakou dobu na míse. Vidím smutek, bezpráví, neštěstí, sobectví. Otáčím se k oknu a vidím zelenou zahradu a modré nebe.

Najednou se ke mně nakloní doktor, který po celou dobu operaci jen sledoval. Tichým hlasem mi říká: „Kdybyste mohla vidět skrz břišní stěnu té ženy nebo sledovala potrat na videu, sestřičky, zjistila byste, že dítě přesně ví o tom, co se s ním děje. Když kyreta pronikne do dělohy, dítě se brání, uhýbá, nechce zemřít. Snaží se uniknout, ale není kam. Je bezbranné. Musí umřít.“

Koukám na něj jako blázen. Chce mě ten člověk snad zničit? Copak nevidí, jak

je mi ze všeho těžko? Dívám se mu do očí a vidím, že nejsou zlé ani škodolibé. Jsou jen nesmírně smutné. A vtom je mi jasné — komu jinému by to měl vykládat, než nám, mladým dívkám, kterých sem každý den přichází na interrupci — ať už „mini“ nebo „normální“ — taková spousta. Odcházím ven. Na chodbě sedí mé tři spolužačky. Dvě pláčou, jedná kouká „doblba“. Sedám si k nim. Mlčíme. Tak takhle to tedy je — vražda!

Přichází lékař a snaží se nás povzbudit. Nejde to. Má přiškrcený hlas. Tohle

prostě nejde zamluvit, přibarvit nebo „okecat“ — jak se to dělá na veřejnosti. Dítě ale přece nehledalo život, nevynucovalo si jej. Když je mu ale už jednou dán, patří mu a nikdo na světě nemá právo mu jej vzít. A život — jak zní všeobecně uznávaná definice a jak jsme se o tom přesvědčili na vlastní oči — život nového člověka začíná oplozením. Tím okamžikem začíná život jedinečného a neopakovatelného jedince se všemi jeho právy. A právo na život je nejzákladnější ze všech lidských práv.

Nabídka pomoci

Milá maminko, pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené, nutí Vás k potratu a ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat. Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, budeme se Vám ji snažit zprostředkovat.

Linka pro matky čekající postižené dítě: 566 531 117 nebo 604 605 513

Linka pro pomoc těhotným maminkám v tísni: 736 766 660

GYNEKOLOGICKÉ AMBULANCE

- MUDr. Ludmila Lázničková, Husova 13, Brno
(objednání pacientek — mobil: 731 428 333)
- MUDr. Xenie Preiningerová, Komenského nám. 30, Jaroměřice nad Rokytnou
Ordinační hodiny: Po 12.30–16.30, St 6.30–17.30 (tel. ordinace: 568 440 045)
- MUDr. Hana Žáková, Gen. Svobody 24, Havířov-Šumbark
Ordinační hodiny: Po, Čt, Pá 7–13, Út, St 13–17 (tel. ordinace: 596 883 024)

Centrum naděje a pomoci (CENAP) provozuje poradnu PPR (tel: 543 254 891), pro ženy a dívky (543 331 470), pro těhotné a kojící maminky (543 331 471), pro neplodné páry (543 331 472) a poradnu pro ženy v přechodu (543 254 891).

Cenap, Hybešova 40, 602 00 Brno, e-mail: cenap@cenap.cz, http://www.cenap.cz

PhDr. Dagmar Štefancová (tel.: 222 512 184) nabízí posilu nastávajícím maminkám, které mají obavy z budoucnosti, příp. komukoliv, kdo si potřebuje popovídat o svých starostech či o bolestech, které ho tíží.

Duchovní podpora a modlitba na úmysly spojené s očekáváním narození dítěte:
Sestry premonstrátky, 411 82 Doksany 1, tel.: 416 861 197

Tvrdí Vám, že **dítě**, které čekáte, bude **postižené**? Stává se, že někteří lékaři nutí ženy k potratu, když mají podezření, že dítě je postižené. Nezřídka se přes tyto prognózy narodí zdravé dítě. Manželé, kteří mají vlastní či adoptované děti, jsou ochotni přijmout i dítě, které čekáte, pokud by se opravdu narodilo postižené a neměla byste sílu se o ně postarat. (*adresa v tiráži*)

MODLITEBNÍ SETKÁNÍ

- **Praha — před vchodem do porodnice U Apolináře**
každý pracovní den od 8 do 9.20 hodin modlitba růžence
kontaktní osoba: Miloslav Pletánek, tel.: 736 248 037
- **Brno — před vchodem do porodnice na Obilním trhu**
každý pracovní den od 10 do 12 hodin modlitba žalmů
každá 2. sobota v měsíci modlitební Pochod pro život
kontaktní osoba: Libor Halík, tel.: 721 211 477
- **Olomouc — před porodnicí Fakultní nemocnice**
každý poslední čtvrtek v měsíci od 16 hodin modlitba růžence
od 18 hodin mše sv. v dominikánském klášterním kostele
„Za zastavení zla potratů“
kontaktní osoba: Markéta Tomečková, tel.: 606 739 313
- **Kladno — posluchárna v nemocnici**
každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin modlitba růžence
kontaktní osoba: manželé Prentisovi, tel.: 312 686 642

CHCETE POMOCI OBNOVIT KULTURU ŽIVOTA?

- Pošlete nám kontakty na své přátele, kterým můžeme zasílat tento oběžník.
- Pište nám své osobní zkušenosti s obnovou kultury života.
- Pište si o informační materiály, které Vám rádi zašleme, abyste je mohli šířit ve svém okolí.
- Pomozte jakýmkoli darem, umožníte tak další výrobu informačních materiálů.
- Modlete se s druhými za obrácení společnosti.

Hnutí Pro život ČR — informační oběžník vydávaný o. s. Hnutí Pro život ČR

ISSN: 1214-4096 **Registrace:** MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5

tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, internet: <http://prolife.cz>

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym. 5030

Hnutí Pro život ČR je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a prosazovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.